

falde i Tilfælde, hvor den paagældende Enke kun har lidt et mindre eller slet intet Tab som Følge af, at Manden kun delvis eller slet ikke forsørgede hende.

Til § 20.

Svarer til de herhenhørende Bestemmelser i Ulykkesforsikringsloven og den gældende Lovs § 14, 1. Punktum, dog at dennes Bestemmelse om Opretholdelse af Hustruens Ret til Forsørgelse, hvor Manden, da Ægteskabet blev indgaaet, oppebar Forsørgelse som Invalid af 1. Afdeling, er udgaaet. Denne Bestemmelse er motiveret i et særligt Hensyn til Invaliden af 1. Afdeling, der ikke kan undvære andres Tilsyn og Hjælp, idet man har villet lette ham Muligheden for at indgaa Ægteskab ved at give den eventuelle Enke Tilsagn om en Forsørgelse. Udvalget har dog ikke ment at burde opretholde Bestemmelsen, der kan give Anledning til Spekulation i Ægteskab med Invaliden.

Man har overvejet Muligheden af at optage en almindelig Bestemmelse om, at den Omstændighed, at Ægteskabet bliver indgaaet efter Invaliditetens Paadragelse, ikke skal udelukke Enken fra Erstatning, naar der efter Ægteskabets Indgaaelse hengaar et saadant Tidsrum — f. Eks. 3 Aar —, inden Invaliden afgaar ved Døden, at Spekulation i Enkerente kan anses for udelukket. Udvalgets Flertal har dog anset en saadan Bestemmelse for mindre forenelig med det til Grund for nærværende Forslag liggende Erstatningssynspunkt, hvorefter Statens Erstatningsansvar ikke bør kunne udvides ved Invalidens Handlinger, der ligger efter Invaliditetens Paadragelse. Folketingsmand *Rasmussen* har dog ønsket optaget en saadan Bestemmelse.

Den i den nugældende Lov indeholdte Bestemmelse, at Forsørgelse ikke kan tilstaas Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60. Aar, har man ladet udgaa som overflødig, efter at Loven i det væsentlige er begrænset til at omfatte indkaldte værnepligtige. Ligeledes har man anset det for overflødigt at opretholde Reglen om, at Forsørgelse ikke kan tilstaas den Enke, hvis Ægteskab er indgaaet paa Mandens Dødsleje, idet dette maa følge af den foreslaaede Formulering af Paragraffen. Bestemmelsen om, at Enken ikke har Ret til Erstatning, saafremt Ægteskabet er fuldstændig ophævet inden Mandens Død, har man ligeledes ladet udgaa som overflødig.

Til § 21.

De herhenhørende Bestemmelser findes i den gældende Lov i §§ 20—23. Svarende til de for Enkerente foreslaaede Bestemmelser foreslaas der kun hjemlet Adgang til Rente for Børn af Personer, der er døde som Følge af Ulykkestilfælde eller Sygdom, forvoldt ved Tjenesten, medens den hidtidige Adgang til Forsørgelse for Børn af Personer, der dør af en Militærinvaliditeten uvedkommende Aarsag, ophører.

Paa den anden Side hjemles der en *Ret* til Børnerente uden Hensyn til Trang.

I Overensstemmelse med Reglerne i den gældende Ulykkesforsikringslovs § 35, jfr. Forslagets § 40, foreslaas udenfor Ægteskab fødte Børn ligestillede med de indenfor Ægteskab fødte Børn.

Børnenes Ret betragtes naturligt som en direkte af Faderens Ret afledet Ret, hvorfor man ikke har optaget den gældende Invalidforsørgelseslovs Bestemmelse om, at Børneforsørgelsen er afhængig af, at det paagældende Ægteskab er indgaaet paa en saadan Tid, at Moderen som Enke har eller vilde have haft Adgang til Forsørgelse. Det vil heretter kunne ske, at Moderen ifølge nærværende Forslags § 20 er udelukket fra Rente, medens Barnet efter nærværende Paragraf har Ret til Rente.

Børnerenten foreslaas fastsat til indtil 20 pCt. af Aarslønnen for hvert Barn, jfr. dog Begrænsningen i § 23. Den hertil svarende Procent i andre Landes Ulykkesforsikringslove er følgende: